

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četr leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Volitve za deželni zbor v kmetskih skupinah na Spodnjem Štajarskem.

Končane so volitve, in mirno lahko rečemo, da slovenski narod sme biti z njimi zadovoljen.

Izvoljeni so v skupini celjski dr. Ivan Dečko z 230 in dr. Juro Hrašovec z 220 glasovi. Celjski volilni okraj je tako narodno zaveden, da si nemškutarji še niti upali niso postaviti tukaj svojih kandidatov, ker so vedeli, da v tem velikanem volilnem okraju ne bi dobili niti toliko glasov, kakor ima človek prstov na roki. Nemškutarji je tukaj že davno odklen kal mrtvaški zvon.

Da pa volitev ne bi bila prelepa, ko bi bila enoglasna, zato so skrbeli nekateri nezadovoljnejši iz St. Pavla in Mozirja, ki so pekli svojo posebno klobaso ter si za kandidata postavili — brez njegove volje — odličnega narodnega posestnika g. Ivana Apata, ter osmešili sebe in njega s 35 glasovi. Drugo klobaso pekli so Ponkovičani in Šentjurčani, kateri so pod prevezo „liberalnega kmeta“ postavili veliko si obetajočega Zdolška p. d. Kristana, ter mu zlasti po prijateljski agitaciji spravili do 52 glasov.

No napravili niso časti ne sebi, še manj pa slovenskemu narodu, in mi ne moremo druge sodbe izreči o njih kakor: odpusti jim Bog, saj ne vedo kaj delajo.

V Brežicah bil je izvoljen narodni kandidat g. Jos. Žičkar z 88 glasovi. Tudi tukaj se je zdelo potrebno nekaterim sicer narodnim ljudem rušiti disciplino in manjšati utis soglasne volitve.

V Slovenjemgradu zmagal je gosp. Ivan Vošnjak z 76 glasovi. Nesrečnih 13 vlovil je kandidat „Štajercev“ Alojz Grobelnik.

Mariborski okraj napravil je slovenskemu narodu veliko veselje. Ta okraj je obmejni okraj. Na noben okraj ne pritiska tako hudo nemški življenj, kakor ravno na tega; Nemci računali so z gotovostjo, da se jim posreči iztrgati Slovincem dva mandata tega okraja, posebno, ko jim je slovenska kukavica „kmet“ Kresnik pristopil v pomoč. Bili so si tako svesti, da bo zmaga njihova, da je bivši deželni odbornik „hammer-ambos“ dr. Schmiederer se izrazil, samo to še hoče doživeti, da Nemci pridobe zopet mariborska mandata, potem rad umre. — In glejte, narodna zavest pokazala se je v tem okraju tako živa, narodno življenje tako krepko, da sta zmagala narodna slovenska kandidata g. Franc Robič z 167 in g. Janez Rožkar z 174 glasovi, medtem ko je prišlo na kandidate nemškutarjev Ludovika Kresnika 84 in Damjana le 76 glasov.

Ta okraj je torej naš in ostal bo naš!

Ptujski okraj osvetil si je lice k izvolitvi g. dr. Franca Jurtela z 145 glasovi proti 13. Tudi tukaj se ponavlja za „Štajerca“ tista nesrečna številka 13. Nikjer ni bilo v zadnjem času toliko vika in krika na strani nemškutarjev, kakor ravno v Ptuj. Domisljali so si že, da tresejo ne samo ptujski mandat, ampak vse slovenstvo na Spodnjem Štajarskem. In sedaj takov sramoten poraz! Še kandidata niso našli v svojem velikem okraju, morali so pobrati iz Ljutomerskega volilnega okraja nekega Petra Zadravca, človeka, katerega v lastnem domačem okraju živa duša ni za vrednega spoznala, da bi mu kandidaturo le ponudila!

V Ljutomerskem okraju ni bilo oficijelnega kandidata, ker je pri zaupnem sbodu imenovan kandidat g. dr. Fran Rozina žal vsled neanovanih napadov od kandidate odstopil. Prepustilo se je volilcem samim, naj sami odločijo. Pa bilo je nekoliko skrbi za ta mandat, ker je na istega

prežal tudi znani ljubljenski vsega nemškutarstva in „Štajerstva“ od Mure do Drave in se je bilo bati, da bi nastala zmešnjava, in da bi ta zmešnjava morda koristila nasprotnikom. Zlasti se je bilo bati, ker se je proglasil sam na svojo pest za kandidata za ta mandat g. Anton Korošec iz Maribora. Ta kandidatura našla je veliko navdušenje, a le pri g. Korošcu samem; v vseh trezno mislečih narodnih krogih pa, kateri so obsojali njegov znani nepremišljeni krivični napad na najbolj zaslužene narodne voditelje, ne premišljen še posebno z ozirom na kritičen čas, — volilno dobo — pa je našla ta kandidatura vse drugo, nego simpatije. Ali pustilo se je narodu, naj on sam izbira, naj on sam govori.

In narod je govoril razločno, vsakemu razumljivo! Volilni može izbrali so si na volišču v Ljutomeru sami po svoji volji svojega zastopnika, in izbrali so si ga v csebi odličnega tržana iz dičnega narodnega Središča, g. Ivana Kočevarja. Isti je dobil 70 glasov, g. Anton Korošec 43, prežajoči „Štajerčev“ maček vjel pa je le 8 suhih mišij!

Završene so torej volitve, na katere so stavili nemškutarji „Štajerci“ največje upe! Z ogromnimi žrtvami izdajali so leta in leta listič „Štajerca“; plačevali tisoče in tisoče, da so mogli brezplačno pošiljati umazan ta listič vsakomur, kdor je hotel ali ni hotel. Ta volitev je pravi polom, prava katastrofa za to nemškutarsko bedarijo. No gospodje nemškutarji, sedaj vidite: Z gnojnico in blatom, s katerim ste leta sem polivali in blatili vse, kar je slovenskega, vse kar je narodnega, niste pridobili v svoje vrste ne enega moža, čegar ime ima med poštenim svetom in sploh med svetom kaj veljave; od vseh volilnih mož volilnih okrajev Ptuj Ljutomer, na katere ste svoj glavni trud obračali, spravili ste skupaj borih 13 in 8 skup 21 „stim“!

LISTEK.

Rejihan.

Poslovenil J. P.

Leta 1871. so mi sporočili iz Carigrada v Bagdad, da sem prestavljen v Indijo. Napotil sem se tjakaj že čez nekoliko dni. Odpeljal pa sem se po Tigrisu in Šatel Arabu najpoprej do Basre. Tu sem hotel počakati na angleški parnik, ki me popelje v Bombay. A ko je dospel isti čez pet dni na svoj in moj cilj, sam že ležal bolan. Lotila se me je mrzlica. In sporočiti sem moral v Bagdad, da ne morem potovati dalje.

Ker se mi zdravje le ni hotelo vrniti in sem se prepričal, da sem obolen le vsled nezdravega podnebja basrinega sem se odločil, da ozračje spremenim. In nekega dne, ko me mrzlica ni več stresala, sem se napotil v Zobejir. Ta kraj leži jugozahodno od Basre in je oddaljen od iste samo nekoliko ur.

Nisem se trudil hogsigavedi kaj in dobil sem tamkaj prijetno in prijazno stanovanje, katero sem si s pomočjo svojega sluga Osmana, ki me je spremljal že iz Carigrada, opremil jako udobno. Zdravje se mi je vračalo zelo počasi. Ker v Zobejiru ni bilo zdravnika, kateremu bi zaupal, sem prosil gubernerja bagdadskega, da

bi se smel vrniti. Dovoljenje v to mi je došlo takoj. Primoran pa sem bil vendarle ostati še nekaj časa v Zobejiru. Zakaj nikakor se nisem mogel kar ukrcati v parnik ter odpotovati.

Dva dni pred odhodom sem se izprehajal ob bregu Šatel Arabovem. Kar začujem jokanje in vpitje. Hitro sem se napotil na ono stran, od katere sem čul vse to. Dospel sem do precej velikega arabskega čolna. Ta se je zibal na veletoč oddaljen le nekoliko od brega. Z brega na čoln je bila položena dolga, ozka deska. V čolnu je stal močan mož. Z dlanjo je bil po nečem, kar mu je ležalo pred nogama. Kaj da je, pa nisem mogel videti z brega. Stopil sem po ozki deski. Z nekoliko koraki sem dospel na krov kajikov. Mož je bil obrnjen s hrbtom proti meni. Zaradi tega me tudi ni opazil, ko sem došel. Pred nogama mu je ležalo v bolečinah se zvijajoče in krčeče se telesce desetletnega dečka, črne polti. „Stoji!“ sem zavpil. „Ali boš nehal mučiti otroka?“

Mož se je obrnil hitro proti meni in me pomeril od nog do glave.

„Kdo si?“ me je vprašal osorno. „Ti mi nimaš ukazovati! Idi, svatujem ti!“

„Jaz te lahko kaznujem, ako me ne bodeš ubogal“, sem mu odgovoril. „Ne muči dečka več, sicer bodeš obžaloval!“

Skomizgnil je rameni in se zbadljivo nasmejal.

„In če te tudi ubogam sedaj. Ali me pa moreš kaznovati tudi za to, kar bodem storil jutri, ali pozneje?“

Takoj, ko se je obrnil mož od otroka, je zlezel isti v ozadje čolnov in počepnil med dva velika vrča za vodo. Z rokama si je zakril obraz, jokal krčevito, a ihtel komaj slšno. Bil je na pol gol. Da, še ono obleko, kar mu je zakrivalo neizrečno izstradane udke, ni bilo drugega, nego slabe cunje.

„Kaj ti je storil otrok, da si ga kaznoval tako hudo?“ sem vpraševal dalje.

„Kaj mi je storil? ... Nadležan mi je ... od jutra do večera ... Ta nesrečna mešanica! Iz golega usmiljenja sem ga vzel k sebi. No, svojo dobrosrčnost proklinjam že sedaj. Srečen bi bil, da bi ga ne bil videl nikdar! Ko bi le že skoraj šel zopet od mene! Saj ni za nobeno rabo ta kilavec! Samo v nadlego mi je!“

„In od koga si dobil dečka?“

„Brat mi je dejal, da je njegov sin. Matere njegove pa ni nihče videl izmed nas. Kakšna ženska je morala to biti!“

In zasmejal se je zaničljivo.

„Poglej otroka! ... Ona je že dolgo mrtva. Vsa brat mi je dejal tako. Ta pa je umrl pred

Z vašimi „uspehi“ smo Slovenci zadovoljni. Mi Slovenci veselimo se pa pravega uspeha! Ohranili smo si s sijajnostjo svoje mandate, obranili si svoje stališče, ter pokazali narodnim nasprotnikom, da na Spodnjem Štajarskem živi slovenski rod, in da boče in bode tukaj ostal! Uvideti bodo morali to dejstvo nasprotniki naši, uvaževati bode morala to dejstvo tudi vlada, katera se je dala tako rada slepiti nemškutarskim in „Štajerčevim“ lažem, da slovenski na rod zapušča svoje voditelje, da obsoja njihovo taktiko abstinence, da slovenski narod prestopa v nemškutarski tabor in komaj čaka, da se potopi v nemškem morju. — Razkrinkana je laž, in očito je vsakemu, kdor boče videti, da je Spodnji Štajar slovenska zemlja.

Državno sodišče celjskemu občinskemu odboru in c. kr. namestništvu v Gradcu

G. dr. Hrašovec je dosegel pri državnem sodišču na Dunaju razsodbo, da je celjski mestni urad in odbor, kakor tudi graški deželni odbor kršil pravico, zagotovljeno z državnimi osnovnimi zakoni, ker ni hotel stvarno rešiti slovensko pisane prošnje g. dr. Hrašovca za priznanje nje govega domovinstva v Celju.

Celjski mestni urad je prvotno vsako slovensko vlogo kratkoma zavrnil. Ko pa je bil leta 1898 prisiljen stvarno in v slovenskem je ziku reševati slovenske vloge v izročnem mu državno-upravnem področju, hotel je občinski odbor nemškemu jeziku vsaj lastno občinsko področje rešiti in 4. novembra 1898 je sklenil, da morajo njemu in mestnemu obč. uradu namenjeni dopisi, ki spadajo v lastno (domače) področje občine, biti sestavljeni v nemškem jeziku. Da je ta sklep protipostaven, spoznalo je državno sodišče in odreklo celjakim Tevtonom pravico do samovlade nemškega jezika tudi v domačem področju celjske mestne občine.

V tem obziru določuje § 66 celjskega občinskega statuta: „Ako občinski odbor sklene kaj takega, kar nasprotuje obstoječim postavam, tedaj ima namestništvo pravico in dolžnost, prepovedati izvršitev takih sklepov.“

Graško namestništvo je štiri leta pustilo omenjeni sklep veljati in ni prepovedalo, da bi se izvrševal. Take prepovedi tudi c. kr. namestništvo v Gradcu ni izdalo, ko je že 25. aprila 1901 pod št. 163 državno sodišče razsodilo, da morajo vsi javni uradi sprejemati in stvarno reševati vse dopise in vloge, samo da so pisani v jeziku, ki so v dotičnem jeziku, ki je v dotičnem kraju deželno navaden.

Ko je grof Clary nastopil mesto c. kr. namestnika v Gradcu, izrekel je v deželnem zboru, da hoče posebno skrbeti za naglo opravljanje poslov pri c. kr. uradih njegovega območja. Rabil

šestimi meseci. In od takrat je njegov sin pri meni. Dolgo mi menda itak ne boče več treba skrbeti zanj.“

Pogledal sem dečka v novič. Arabske krvi ni bil. Bil je — po mojem mnenju — mešanica črne krvi. Toda od črne je imel samo polt. Vitki in mišičasti udje, fine poteze obrazove, lepo oblikovani ustnici dolgi lasje, vse to je pričalo, da je bil oče Arabec. Ko je odmaknil deček roki od obraza, sem zapazil, da me je pogledal s pogledom, v katerem sem bral prošnjo za varstvo in pamiljenje.

„Čuj“, sem dejal čolnarju, „odvzamem ti dečka. On gre lahko z menoj.“

Možu se je spremenil obraz hipoma. Namesto jeze sta zaplula po njem želja po dobičku in pa pretkanost.

„Koliko mi daš?“ je dejal. „Zdrav je in močan. Glej, njegovo zobovje!“

„Saj bi se ga rad iznebil! Oprostiti te hočem te nadloge, a sužnjem ne kupujem!“

„No, potem naj ostane tukaj,“ je dejal mož. „Imel bom še vsaj veselje, vzgajati ga! . . . Rejiban, sem! . . . Urno! . . . Čuješ li? . . . Ali naj pridem po te?“ . . .

(Dalje prihodnjič.)

je izraz „expeditivne Geschäftsbehandlung“, česar seveda širše občinstvo ni razumelo, v dejanjih c. kr. političnih uradov na Štajarskem pa se prav nič ne opazuje „ekspeditivnosti“. Grof Clary sam je v svojem osebnem uradovanju naravnost nasproten hitremu poslovanju. Štiri leta je pustilo v miru protipostavni sklep občine celjske, da sprejema samo nemške vloge, eno leto leži rekurz celjske posojilnice nerešen, ki je bil vložen ravno tudi zaradi zavrtnitve slovenske vloge na celjski mestni urad, — nove stavbe za celjsko okoliško ljudsko šolo pa grof Clary sploh neče spraviti pred deželni šolski svet in s tem zavlačuje rešitev že tudi dolgo vrsto mesecev.

To je namestniška „ekspeditivnost“ v Gradcu.

No, Slovenci bodo skušali skrbeti, da se bodo v graškem namestništvu poprijeli dela vsaj nekoliko „ekspeditivno“ in grof Clary utegne tudi zaradi naravnost strašnega zavlačevanja rekurznih rešitev pri finančnih uradih biti večkrat opominjan na svoj „ekspeditiv“.

Nepostavni ukrepi celjske občine bodo pa seveda tako dolgo prihajali potom pritožeb na ekspeditivno namestništvo, dokler ono ne izpolni svoje dolžnosti in prepove izvrševanje protipostavne sklepa celjske občine proti Slovencem. Žalibog, da moramo Slovenci po tako dolgih, trudapolnih in drugih potih iskati svoje pravice. Kako pa je svoj čas v Pragi hitel namestnik Koller prepovedovati sklepe tamošnjega mestnega zastopa!!

Slovensko meščanstvo.

Na Slovenskem Štajarskem o obmejnih naših krajih — o koroški sploh ni govora — naše meščanstvo le počasi raste, da v nekaterih krajih celo pojenjuje. Dokler tudi v teh deželah ni mamo večine meščanstva pod domačo streho, toliko časa ni misliti na rešitev naše narodnosti. In tudi ni misliti na to, da bi imeli naši poslanci na Dunaju kaj upliva. Naj tudi narodnostni boji hkrati prenehajo, tedaj bo ostala še vedno naša revščina, kajti socialna smer je v Avstriji še v povojih.

Meščanstvo bo poleg plemstva kmetaskih posestev še dalje časa merodajno v državnem vodstvu. In zlasti pri nas Slovencih bo tudi meščanstvo odločevalo v vseh vprašanjih, bodisi gospodarskih, socialnih ali duševnih, vsaj se še le komaj zaveda svojega gospodarskega in drugega stališča, dočim so meščani na Češkem in Nemci v nekaterih krajih Spodnjega Štajarja ter Nižje Avstrije že politično in gospodarsko dovolj zreli.

V pridobitvi meščanstva za slovensko narodnost je najboljši pionir justični uradnik. Ako je ta slovenskega narodnega mišljenja, potem se podajajo tudi drugi. On je v manjših mestih merodajen v družabnem življenju, v jezikovnem oziru pa uradovanju kaže pot. A tudi v večjih mestih ga upoštevajo. V njegovi navzočnosti se največji sovražnik naše narodnosti ne upa delati propagande za svoje odpadništvo, in pravi Nemec ali Italijan sta tudi mirnejša.

Na tega važnega činitelja v našem življenju naši poslanci, zlasti pa štajarski popolnoma pozabljajo. Vse drugo bi se lahko odstavilo iz nji hovega načrta, in nastavljanje slovenske narodnih justičnih uradnikov bi moralo biti njihova jutranja in večerna molitev. Justično ministrstvo nameroma prestavlja štajarske slovenske rojake na Kranjsko, kranjskega Slovenca pa le tedaj na Štajarsko, če mu je prej preiskalo obisti in jetra ter našlo, da ne bo kalil vode. Toliko poslancev bi tekom toliko in toliko let za kulisami vendar le spravilo nekaj naših mož na mesta slovenskega Štajarja. Interpelacije so v našem parlamentu le bob ob steno. Ministri se teh papirnatih bomb prav nič ne ustrašijo, ker vedo, da so le pesek v oči častitim volilcem. Sedanja vlada se za želje malega slovenskega naroda prav nič ne briga; vlada srčno želi, da Nemci dobe več zemlje na slovenskem jugu za nemštvo.

To se vidi iz vsega njenega dosedanjega ravnanja; vlada še nikdar ni šla na roko našim narodnim težnjam, vedno je skušala ohraniti sedanjo krivično nadvlado nemškega življa v naših mestih. Kjer in kadar le more, nastavlja nemške uradnike in izpodriva slovenske z ma-

ščevanjem po gornještajarskih krajih, kar je podobno prognanstvu, ali da jih premešča na Kranjsko, da si tako dobi ugodno priliko, ko more zopet poskrbeti za ojačenje nemškega go spodarstva.

Ako bi šlo po pravici, in bi se vlada ozirala na skupno prebivalstvo na pr. celjskega okraja, potem bi imela biti v Celju le mala množina nemških uradnikov. Ker se pa ozira edino na nemškutarsko mestno prebivalstvo, je danes v Celju prevesna večina nemškega uradništva, ki je zaslomba nemškega Celja.

Sedaj ob volitvah v celjski mestni skupini se bo zopet pokazalo, da edino to uradništvo še vzdržuje umetno premoč nemškega življa, da ne more prodreti slovenski kandidat. Sicer je res, da bi z naporom in požrtvovalnostjo tudi vkljub nasprotovanju vlade mogli doseči uspeh po naših mestih, s tem, da bi odločno nastopili pot gospodarske osamosvoje. To smo poudarjali že tolikrat, a vsejedno še naši ljudje niso prišli do prepričanja, da imamo sami v rokah dovolj močno orožje, ki bi moglo premagati vse vladine nakane, vsa nasprotstva Nemcev. Edino tem potom pridemo do svojega cilja; zanašati se ne moremo na nikogar, kakor sami naše!

Sedanje volitve bodo zopet pokazale kako smo Slovenci zaostali. Sedaj imenujejo nemški liati našega kandidata v celjski mestni skupini zaničljivo „Zählkandidat“, a krivi smo sami, da je temu tako. Ker torej od nikogar v tem boju ne moremo upati pomoči, se moramo sami tem tesneje skleniti. Kakor se je pokazalo, se z umnim, razodnim postopanjem dá izvojevati gospodarska osamosvoja; pojdemo po začetni poti naprej, in uspeh nam je zagotovljen! Kjer smo dandanes v majšini, pridamo s treznim in odločnim delovanjem do veljave; venec zmage bo krasil naše napore, naše trude in našo požrtvovalnost. Po strmi poti k zmagi!

Celjske in štajarske novice.

(Na Martinovo nedeljo), dne 9. listopada t. l. se vrši, kakor že naznanjeno, v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju koncert v korist podpornemu zakladu društva slovenskih odvetniških in notarskih uradnikov in družbi sv. Cirila in Metoda. Sodelujejo iz prijaznosti: Slav. „Celjsko pevsko društvo“ ter gg. Beno Serajnik, Anton P. Arzenšek, Rafael Salmič in svira oddelek narodne godbe. Po koncertu prosta zabava in ples. Vstopnina 1 K, za dijake, vojsake od narednika navzdol in za člane „Delavskega podpornega društva“ 50 vin. Začetek točno ob 8. uri. Z ozirom na dobrodelni namen se preplačila hvaležno sprejmo.

(Premeščen je) podpolkovnik g. Jurij Klikič, poveljnik tukajšnega bataljona 26. domobranskega pešpolka v Zader k 23. domobranskemu pešpolku.

(Slovenski mesar v Celju) Nanašajoč se na svoje poročilo o naselitvi novega slovenskega mesarja v Celju, opozarjamo slavno občinstvo, da je naš mesar g. Ivan Vrečko, ki ima svojo mesnico v Gosposki ulici št. 17. Martin Wretschko, ki ima mesnico v Klosterski ulici je Nemec ozir. nemškutar.

(Posnemanja vredno.) Pri odbodnici gosp. Cvetkoti Golarja iz Celja sta nabrala v gostilni „Delavskega podpornega društva“ gg. Anton Koštomaj in Vinko Čamernik za „Dijaški dom“ 8 K in za „Delavski dom“ 18 K 23 v. Razventega sta darovala gg. Vinko Čamernik in Ignacij Založnik za „Delavski dom“ vsak po 2 K. Nabralcem in darovalcem srčna hvala!

(Izrečani porotniki.) Za zimsko porotno zasedanje pri c. kr. okrožnem sodišču v Celju izrečani so sledeči glavni porotniki: Jožef Greco, hišni posestnik v Celju; Matija Jeraj, posestnik in krčmar v Nizki; Frano Guček, posestnik v Kozjem; Janez Apat, trgovec v Ponorju; Fran Nidorfer, posestnik v Vrbju; Alojz Nendl, krčmar v Št. Jurju; Karl Ferschnig, hišni posestnik v Rogaton; Anton Brezovnik, vpokojeni učitelj v Vojniku; Albert Verdnik, pos. pri Sv. Miklavžu; Janez Schöndorfer, posestnik v Starem trgu; Avgust de Toma, slikar v Celju; Leopold Vukič, trgovec v Mozirju; Ignac Fludernik, posestnik in krčmar v Ljubnem; Martin Antloga, posestnik v Sp. Hudinji; Florjan Gajšek, trgovec v Loki;

Anton Kovač, posestnik na Bregu; Jožef Lenko, veleposestnik pri Sv. Petru; Janez Guzej, posestnik pri Sv. Pongraciju; Franc Kuznik, mešar in krčmar v Vidmu; Henrik Strohmsayer, urar v Celju; Nikolaj Staroveski, posestnik v Podčetrtnu; Anton Kosi, o. kr. gimn. prof. v Celju; Anton Skoberne, hotelir v Celju; Karol Teržan, krčmar v Petrovčah; Franc Straffella, notar v Rogatcu; Viako Kolšek, notar v Šostanju; Josip Stipčič, trgovec pri Št. Jerneju; Anton Zajc, posestnik na Teharjih; Franc Rojnik, posestnik v Sp. Gorčah; Franc Uzen, krčmar v Dobriški vasi; Franc Hanzl, posestnik in trgovec v Ostrovu; Alojz Walland, trgovec v Oplotnici; Jos. Praznik, trgovec v Lučah; Janez Marzidovšek, župan v Plankenštajnu; Milan Starkl, župan v Sevnici; Janez Jezernik, posestnik na Rožnem vrhu. — Nadomestni porotniki so: dr. Jos. Kovatschitsch, odvetnik v Celju; Fr. Virant, posestnik v Žalcu; Valentin Kranjc, posestnik v Vojniku; Ivan Ljesskounig, gimn. prof. v Celju; Rudolf Dobovišek, krčmar v Št. Jurju; Josip Šušteršič, krčmar na Teharjih; Anton Vengušt, posestnik v Ljubecni; Josip Pallos, vinotržec v Celju; Franc Mastnak, posestnik v Lokarjih.

(Uniformiranje pisarniških pomočnikov.) Poroča se, da dobijo pisarniški pomočniki s 1. januarjem uniforme.

(Iz Teharjev.) Začasno nameščena sta na ljudski šoli v Teharju gđ. Beti Zupanekova in g. Jakob Hrnko. Prva bila je dosedaj suplentinja na celjski okoličanski šoli, drugi pa suplent v Žalcu.

(Solake vesti.) Nadučitelj pri Sv. Lenartu nad Laškim je imenovan okrajni pomožni učitelj v Celju, g. Albert Planer. — Okrajni pomožni učitelj za okraje Sv. Lenart v Slov. goricah, okoličar Maribor in Slov. Bistrico je postal do sedanjí suplent na vadnici mariborskega učiteljskega in stalni učitelj v Breznem, g. Fr. Breznik.

(Za po toči oškodovane v Št. Lenartu pod Laškim.) Dne 17., 19. in 22. julija t. l. je bilo 87 kmetov v soseski Št. Lenart pri Laškem, politična občina Jurkloster, in v občini Št. Rupert pri Laškem 123 kmetov po silni toči močno poškodovanih. Od poljskih pridelkov sta bili ponekod dve tretjini pokončani, drugod so bili poljski pridelki popolnoma uničeni. Več dni je ležala toča po tleh. Sadno drevje je uničeno za dve leti, vinogradi pa so potolčeni za 3 leta, ker so gozdi vsled pomladanskega mraza in radi navedenih poškodb brez listja, posestniki že zdaj nimajo stelje za živino. Ker je tudi trava po travnikih vsa razbita, je prebivalstvo prisiljeno živino prodajati za slepo ceno. Uradno se je cenila škoda v okolici Sv. Lenarta na 43 000 K, škoda povzročena v občini Št. Rupert pa znaša 36 080 K. Vrhutega doživljajo vsi po toči prizadeti velikanske vsote. Zato so slovenski drž. poslanci stavili nujni predlog v drž. zboru dne 29. m. m. „ces. vlada se najnujnejše prosi, da nakloni 87 kmetom v soseski Št. Lenart, ki potrebujejo, da se rešijo pogina vsaj 40 000 K, in 113 kmetom v Št. Rupertu, katerim je nujno treba 35 000 K izdatno drž. podporo!“

(Pevsko in tamburaško društvo „Zvon“ v Trbovljah) izvolilo je dne 29. oktobra t. l. naslednji odbor: Predsednik g. Jaro Gorjup, uradnik v Trbovljah; podpredsednik g. Fran Dežman, trgovec v Trbovljah; tajnik g. Dragotin Berger, hišni posestnik v Trbovljah; blagajnik g. Alojz Božič, paznik v Trbovljah; pevo- in glasbovodja g. Fran Pavlič, paznik v Trbovljah; arhivar g. Fran Festein, paznik v Trbovljah; odborniki gg.: F. Dolničar, N. Putrih, L. Medvešek, F. Uranič, J. Ule.

(Umrli je) dne 5. t. m. gospa Terezija Levak roj. Geiser, soproga vrlega narodnjaka Andreja Levaka v Brežicah. Rajna je bila zelo blaga gospa in so reveži mnogo zgubili z njo. Blag ji spomin!

(Učiteljska vest.) Šmarsko-rogaske učiteljsko društvo zboruje v nedeljo 9. t. m. ob desetih dopoldne v Šmarji.

(Iz konjiškega okraja.) Na popotovanju skoz Konjice slišal sem, da namerava neki za grizeno nemško-nacijonalni „Verschönerungsverein“ prirediti veselico, katere se mislijo, kakor se govori, tudi nekateri Slovenci udeležiti, in še celo pri tej sodelovati. Če se pomisli, kako so

le-ti večidel na slovenski zemlji rojeni Tcvtonci v prid „Dijaškega doma“ prirejane veselice po svojih zloglasnih časopisih zasramovali, bi bil ta korak slovenskih narodnjakov maloznačen in sploh za obsoditi. Ako je to društvo, kakor se od nekega „narodnjaka“ zatrjuje, res mednarodno, naj se mu predlaga, da bo pri veselici tudi nekaj točk slovenskih, in naj se vabila v obeh jezikih razpošljejo. Na ta način bi društvo pokazalo, da je res internacionalno, in bi se te veselice potemtakem tudi slovenski narodnjaki mogli udeležiti; če pa društvo tega ne stori, pokaže s tem, da ni mednarodno in bi Slovenci z udeležbo nepravilno postopali.

(Bralno in pevsko društvo „Maribor“) priredi v nedeljo, dne 9. novembra t. l. v Veliki dvorani „Narodnega doma“ gledališko predstavo. Igra se: 1. „Eno uro doktor.“ Burka v enem dejanju. 2. „Zamujeni vlak.“ Šaloigra v petih dejanjih. Priredil Ant. Kržič. Med posameznimi dejanji svira slavna veteranska godba. Začetek točno ob 8. uri zvečer, konec po 10. uri.

(Notar dr. Rađey.) Na uradni tabli o. kr. okrajnega sodišča v Mariboru je sledeči oklic: O. kr. okrajno sodišče Maribor, oddelek V. je s sklepom z dne 15. oktobra 1902 in z odlokom o. kr. okrajnega sodišča z dne 18. oktobra 1902 postavilo pod kuratelo dr. Franca Rađey-a, 68 let starega, o. kr. notarja v Mariboru zaradi umobola. Kuratorjem se postavi g. dr. Ciril Rađey, o. kr. poštini koncipist v Gradcu. — O. kr. okrajno sodišče v Mariboru, odd. V., dne 21. oktobra 1902.

(Proti alovenskim profesorjem.) Vsenemški posl. Iro se je v drž. zboru z interpelacijo polno neresnice zaletel v alovenske profesorje gg. Koprivnika in Vrežeta v Mariboru. Zahteval je tudi, da se na „nemškem“ učiteljsku v Mariboru nastavi samo nemški profesorji.

(Vinska letina.) Iz Št. Jurja ob Ščavntol se poroča, da ima vinski mošt v Sovjaku 12—13 stopinj sladkorja, v Rožickem vrhu blizu 15 stopinj. — V Zibiki, okraj Škofija se je pridelalo letos mnogo vino še od starega trsa. Kupci se vabijo.

(Učiteljska služba.) Na petrazredni, v 3 krajevnem razredu se nahajajoči ljudski šoli v Kapelah, pošta Radinci, je z Veliko nočjo 1903 popolniti učiteljsko mesto stalno oz. začasno. Prošnje do 15. decembra t. l. na kraji šolski svet.

(Umor.) V Svetinjah je kočarjev sin A. Markež zaklal tamošnjega kmeta F. Murkota pred njegovo hišo.

(Kmetijsko bralno društvo na Hajdini pri Ptuj) priredi v nedeljo, 9. t. m. po večernicah v šoli veselico. Na sporedu so govori, petje, tamburanje in predstava šaloigre „Dr. Vseznal“.

(Akad. teh. društvo „Triglav“) ima svoj II. redni občni zbor v zimskem tečaju 1902/1903 dne 8. t. m. ob pol osmih zvečer v salonu hotela „Zum Schimmel“. Reitschulgasse, s sledečim sporedom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja; 2. čitanje zapisnika bratskega društva „Slovenija“; 3. čitanje zapisnika bratskega društva „Ilirija“; 4. poročila odbora; 5. glavna poročila odbornikov; 6. poročila klubov in odsekov; 7. volitve: a) predsednika, b) odbornikov, c) revizorjev, d) društvenega sodišča; 8. slučajnosti. Gostje dobrodošli!

(Podporno društvo za alovenske visokošolce v Gradcu.) Letošnji občni zbor tega društva vrši se 15. novembra ob 7. uri zvečer v Sieblerjevi restavraciji „Zur Stadt Nengraz“, I. nadstopje. Spored: Nagovor predsednika. Poročilo tajnika, blagajnika in preglednikov. Eventualne volitve in predlogi.

Zapisnik

o rednem občnem zboru „Zveze slovenskih posojilnic“, kateri se je vršil v četrtek, dne 11. septembra 1902 ob 10. uri dopoldne v sejni dvorani celjske posojilnice v „Narodnem domu“ v Celju. (Dalje.)

Žal, da moram letos poročati o dveh nesrečah, ki sta se zgodili pri dveh posojilnicah na Kranjskem vsled velike brezbriznosti in slepega zaupanja načelstev dotičnih zavodov. Do godila so se precejšnja poverjenja, vsled katerih ima eden zavod izgube okoli 23000 kron, medtem ko pri drugem menda občutne izgube

ne bode, ker se je valed energične revizije še marsikaj rešilo. Tajnik poroča potem podrobneje o teh poverjenjih in razloži kako je bilo sploh mogoče, da se je to dogodilo.

Opravičeno se je pa bati, da bode trpela silno velike izgube tudi neka štajarska posojilnica, ki se noče ravnati po sprejetih navodih, vzlic temu, da smo jih v poslednjem času prav pogosto revidirali. O tej zadevi bode poročal gospod pravni zastopnik pri zadnji točki dnevnega reda. Takšne zavode, ki ne spoštujejo zveznih naukov se bode moralo društvo brez ozira otresti zato, da črna senca ne bode padla tudi na druge poštene zavode.

Ena sama oseba naj nikdar ne urađuje in eden odbornik sam naj bi ne imel nikdar vseh ključev od blagajne in denarja. Kontrola mora biti vsakemu poštemu človeku ljuba in prevelika odgovornost pri oskrbovanju tujega pramčenja tudi ni baš prijetna. Vsaj se človek pri največji pozornosti zlasti pri računih lahko včasih tako zmoti, da bi zamogel kdo drug smatrati dotični pogrešek kot poverjenje ali falsifikacijo. Oskrbovanje gotovine in vrednostnih stvari se mora poveriti vedno zanesljivim rokam, potem more tudi načelstvo vsak čas reči, da je glede poštenosti vse v redu in da ima v tem oziru mirno vest. Zaraditega pa naj bodeta pri denarnih manipulacijah navzoča vedno najmanj dva uda načelstva oz. dve zanesljivi osebi, ki imata to stvar oskrbovati.

Omeniti je še treba, da odbori niso samo zaraditega izvoljeni, da figurirajo na papirju in da je morebiti izvršena formalnost. Vsak posamezni odbornik naj bi se delovanju posojilnice pritegnil po zmožnosti kolikor mogoče in naj se zato tudi primerno odškoduje. Nikakor pa ne gre, da pograbi ponekod posamezni odbornik ves čisti dobiček, medtem ko drugi niso deležni nobenega haska. Slednje pa pri takih zavodih ne preostane tudi nič za rezervno, še manj pa za dobrodelne namene.

Največ neprimlik sem letos zopet imel z letnimi računi posojilnic, katere smatram za najvažnejšo delo celga leta. Nekateri zavodi so v tem oziru zares silno malomarni. Dva računska zaključka sem dobil to se pravi moral sem jih sam iti napraviti šele h koncu meseca avgusta, valed česar se je tudi izdaja „Letopisa“ precej zakasnila. Dotične posojilnice nikakor nočejo razumeti, da je zadruška vse kaj drugega kakor kako društvo, ki ni po zakonu podvrženo javnemu polaganju svojih računov. Računski sklep mora biti gotov, kakor velevaro pravila po večini že do konca meseca marca in se mora do takrat vršiti tudi občni zbor. Ako pa iz nepričakovanih tehničnih vzrokov to ni mogoče, mora pa biti bilanca gotova vsaj do konca junija, ker predpisuje tako zadružni zakon. Kjer se to iz zgolj malomarnosti ne zgodi, ne zasluži načelstvo drugega, kakor da bi se ga prav občutno kaznovalo, kar bi se tudi marsikje zgodilo, ako bi se le oblasti pobrigale za pravico, ki jim po zakonu v tem oziru pristojajo.

Letni računi so po veliki večini napravljeni po našem uzoru; vsaj sem prilično kakih 40 izdelal tudi sam in ponajveč na licu mesta.

O posameznih detajlih raznih revizij na eventualno željo lahko tudi obširneje odgovorjam. Vseh grehov, malenkostij itd. pa po mojem mnenju ne kaže naštevati, kar bi bilo to prvič preobširno, ker se je že na tem mestu večkrat razpravljalo in ker ni potrebno, da pride vse to v zapisnik.

Kakor dosedaj, se bodem tudi v prihodnje vestno trudil, da odpravim pri nekaterih posojilnicah še one nedostatke, kolikor jih je še iz raznih vzrokov zaostalo. (Konec prihodnjč.)

Druge slovenske novice.

(Osebnosti.) Konceptni praktikant pri finančnem ravnateljstvu v Trzinu, g. Janko Macák je imenovan koncipistom. — Nadporočnik v generalnem štabu g. Martin Majcen je iz Krakova premeščen v Gradec. — Pri računskem oddelku o. kr. finančnega ravnateljstva za Kranjsko so imenovani: g. o. kr. računski oficijal Ivan Jerman računskim revidentom v IX., g. računski asistent Josip Juh računskim oficijalom v X. in g. o. kr.

računski praktikant g. Karol Gruber računskim asistentom v XI. činovnem razredu.

(Velik orfej v Ljubljani) Ljubljansko pevsko društvo „Slavec“ priredi v nedeljo, dne 9. novembra obširno veselico v vseh prostorih „Narodnega doma“. Veselica bode prirejena kakor svoj čas „Večer v slovenskem raju“ v celjskem „Narodnem domu“.

(Ravnatelj kranjske hranilnice) je izvoljen namesto umrlega dr. J. Suppan-a dr. A. pl. Schoeppl, odvetnik v Ljubljani. Treba mu je še samo formalnega priznanja občnega zbora, ki se bo vršilo dne 11. t. m. Moč je strog Nemec in se torej njegove izvolitve nemški listi kaj veselijo.

(Izzivanje na pokopališču.) Na vernih duš dan bili so mnogi grobovi na ljubljanskem pokopališču okrašeni s trakovi v velikonemških barvah. Nemška predrznost je torej tako velika, da si že drznejo na slovenskih grobiščih v središču Slovenije tako nesramno izzivati.

(Tatvina v cerkvi.) V uršulinski cerkvi v Ljubljani okradel je neznan tat dne 4. t. m. nabiralnik za darove. V nabiralniku je bilo tudi več dragocenih prstanov in verižic, kakor tudi druge zlatnine.

(Nakup Lanofa.) Iz Škofje Loke poročajo, da se tamošnji hišni posestnik in občinski svetnik g. Avgust Sušnik preseli stalno začetkom novembra na svoje novo kupljeno posestvo, graščino Lanof pri Celju.

(Bohinjska železnica.) Železniški predor pri Podbrdu je že 1000 m dolg, pri Bohinju pa 1460 m. Političen obhod proge Jesenice-Bistrica se je začel 5. t. m. in bo trajal 12 dni.

(Imenovanje.) Profesorjem bil je imenovan gimnazijski učitelj g. Francišek Vadnjal v Novem mestu.

(Iz Krškega.) Letošnje leto se je pridelalo v krškem političnem okraju obilo in prav dobrega mošta. Da se širše občinstvo o dobroti tega pridelka prepriča, priredi krška kmetijska podružnica v nedeljo in ponedeljek, dne 23 in 24. novembra 1902, vinsko poskušnjo v Krškem. Na tej poskušnji bode mnogo vina iz vseh občin in vinskih leg krškega političnega okraja. Vljudo se torej vabijo vsi oni, ki potrebujejo dobrega naravnega vina, da se te poskušnje udeleže. S tem jim bo dana ugodna prilika, da brez izgube časa lahko sklenejo kupčijo, ali se vsaj seznanijo z raznimi vinogradniki ter spoznajo vina iz raznih leg. Dopoldne bodo tudi poučna predavanja o kletarstvu.

(Trgatev na Dolenjskem.) Poroča se, da se je po onih krajih, kjer ni potokla toča, obnesla trgatev prav dobro. Že več let ni bilo toliko vina, kakor ga bode letos.

(Razveljavljen odlok.) Koroški dež. šolski svet je v svoji seji dne 20. septembra 1901 sklenil, da se petrazredna slovenska šola v Št. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem razdeli v dvojezično, to je, nemško in slovensko. Proti temu odloku z dne 7. novembra 1901, št. 2545, se je šentjakovski krajni šolski svet pritožil na učno ministrstvo, ki je nedavno razveljavilo ukaz dež. šolskega sveta ter odredilo, da ostane vse pri starem.

(Samomor.) Dne 14. t. m. se je v Rožku na Koroškem utopila vdova po ondotnem pokojnem učitelju. Pred odhodom od doma je zapretila, da je ne bo videl nihče več žive. Bila je močno udana žganju.

(Oganj.) V četrtek v noči sta pogoreli v Prvačini na Goriškem hiši posestnikov Zdrna in njegovega soseda. Pri gašenju sta bila dva goriška ognjegasca hudo poškodovana. Škode je do 8000 K.

(Nova železnica iz Trsta v Istro) je ustavila že večkrat promet radi burje. To so pa res mojstri gospodje inženirji, da človek ob slabem vremenu niti potovati več ne more po teh novih laških železnicah!

(Za osnovo slovenske porote) na deželnem sodišču v Trstu je vložila nadalje prošnjo občina Škrbina.

(Smrtno ranjen.) Iz Trsta se poroča: Dne 3. t. m. šel je neki Albert Sancin s svojo izvoljenko po ulici. Naenkrat pride njima nasproti nepoznan človek in sune ob izvoljenko. Ko ga Sancin zaradi te nesramnosti posvari, zažene mu

nepoznanec bodalce v trebuh tako, da so ga morali v bolnišnico prepeljati, kjer so ga operirali. Zdravniki upajo, da mu še rešijo življenje.

(Vinodjemalci pazite na vina!) Od zanesljive strani se zatrjuje, da dovažajo v zadnjem času prav mnogo ponarejenega vina in vinskega mošta iz Ogrske, Hrvatske in Istre na Kranjsko in Štajarsko. Vino je vse ponarejeno; razven tega devajo še v mošt velike množine salicila in žvepla tako, da je mošt mnogokrat poln žveplene kisline. Vinotržci, kupujte raje torej naša pristna stajarska vina!

Ognjegasilstvo.

Žalec, dne 1. novembra 1902. — Pri glavnem zborovanju „Zveze slovenskih gasilnih društev za Spodnje Štajarsko“ sklenili so navzoči zastopniki na predlog društvenega tajnika, naj bi imela „Zveza“ svoje glasilo za sedaj, dokler nimamo lastnega lista, v „Domovini“, ako nam ta hoče zato odrediti poseben predalček, da si lahko ognjegasci na ta način med sabo poročajo o svojih zborovanjih, vajah, požarih in uspehih gašenja ter se na ta način drami naše slovensko ljudstvo, da si osnuje povsodi, v vsaki občini, v vsaki večji okolici požarno brambo v prid in varstvo bližnjega. Sklenilo se je nadalje, da si naj vsako slovensko gasilno društvo naroči „Domovino“, ako prinaša ta strokovne dopise o ognjegasilstvu.

Pri „Zvezi“ slovenskih gasilnih društev za Spod. Štajar, je dosedaj 19 gasilnih društev, kar je jako malo z ozirom na število požarnih bram na Spod. Štajarskem. Kaj je neki temu vzrok? Po našem mnenju je glavni vzrok, da ne pristopijo požarne brambe k „Zvezi“ slovenskih gasilnih društev, zaspanost in razikernost dotičnih gasilnih društev. Edni pravijo, da jim je kaj malo do tega, jeli so pri nemški ali pri slovenski zvezi, da so pa rajši pri deželni, to je nemški zvezi, kjer dobijo več podpore, drugi se zopet bojijo slovenskega poveljatva; vsi ti pa so tega mnenja, da „Zveza slovenskih požarnih bram za Spodnji Štajar“ nima nobenih ali vsaj takih pravic ne, kakor deželna nemška „Zveza“. Temu pa, dragi tovariši, ni tako. Prvič pač ne more biti zavednemu Slovincu isto, ali se druži s svojim bratom Slovincem ali z Nemcem, to mu že naj ne dopušta njegov narodni ponos, drugič dobro požarne brambe, katere so pri „Zvezi slovenskih požarnih bram“ isto podporo iz deželnega ognjegasilnega zaklada, kakor društva pod deželno nemško „Zvezo“; kajti enakopravnost glede razdelitve podpor iz deželnega gasilnega zaklada nam je postavno zajamčena, naša „Zveza“ ima pa tudi še pri deželnem odboru svojega zastopnika, g. deželnega odbornika o. kr. prof. Franca Robiča. Društva sama morajo svoje prošnje vsaj do 1. decembra vsako leto vložiti pri „Zvezi“, katera jih predloži z motiviranjem potrebe dež. odboru.

Kar se pa tiče večnega slovenskega poveljatva, pa ima, mislimo, vsak zaveden Slovenec toliko narodnega ponosa, da materni jezik bolj spoštuje in ljubi kakor tujega. Sicer bi se pa naj vsa „Zvezina“ gasilna društva vezbala v obeh deželnih jezikih, ker bi to nič ne škodovalo, ako bi bilo moštvo izvežbano v obeh jezikih, saj je tudi od „Zveze“ izdani vežbenik v obeh deželnih jezikih pisan. Mi hočemo namreč le to doseči, da bode vsak trezno misleči Slovenec, kateri je ud slovenskega gasilnega društva, svoj jezik bolj spoštoval in ljubil, kakor tujega. Ako ima torej gasilno društvo slovenski vežbeni jezik, bode dobivalo ravno take podpore iz deželnega ognjegasilnega zaklada, kakor nemško.

Razumevno je, da bode „Zveza“ tem večjo moč in veljavo imela, čim več ognjegasilnih društev bode pod njo. Na Spodnjem Štajarskem je do sedaj okoli 40 gasilnih društev, katera bi lahko bila vsa pri naši „Zvezi“, še enkrat toliko pa bi se jih lahko ustanovilo.

S tem pozivljamo vsa slovenska gasilna društva k naši „Zvezi“, da se tako zedinimo vsaj na tem polju, pod našim geslom: „Bogu v čast in bližnjemu v pomoč.“

Vse rodoljube pa pozivljamo, da snujejo v svojih krajih gasilna društva tam, kjer jih ni pri tem se pa naj obrnejo do naše „Zveze“, ki

jim bo rada vse potrebno pojasnila. Kjer je vsaj do 25 mož, ki bi skupno delovali, se že lahko osnuje gasilno društvo.

Na delo torej, dragi Slovenci! Ne bodimo zaspani, da nas sovražnik ne najde speče!

Dopisi.

Dobrna pri Celju. Sedaj pa imamo! Ljudje na Dobrni so postali radovedni! Kateri ljudje pa? E, „fajerberkarji!“ In zakaj? Ja, radi bi vedeli, kdo jim skazuje toliko čast v „Domovini“. Navadno so ženske vendar bolj radovedne, sedaj pa je čednost radovednosti pograbila tudi može. Pa, svet, bodi potolažen! Samo dobrnski „fajerberkarji“ — može so radovedni, drugi nikdo. Ali so dobrnski „fajerberkarji“ može? vprašal je nekdo. Pa še vprašal! odgovoril mu je drugi. In še kak! Kako že pravi vojaška pesem?

„Mi smo vojaki, korenjaki
kako nas gledajo ljudje,
pa pravijo, to so junaki
ki se nikogar ne bojé!“

Res, da ne! Pokojni prijatelj R. bi se bil pridružil, da ne. Poglejmo si samo „fajerberkarškega hornista!“ Lotil se je nedavno enega starčka — nemškega pismonoše — in ga je bojda premagal z lastno pestjo.

Pa pustimo to! Torej radovednost jih muči. Mi bi jim pomagali stuhitati tistega poredneža, ki jim kali dušni mir, a zastoj ne bode. Naj nekaj obljubijo, pa bo. Bomo dali čisto po ceni. Morebiti bodo dali kaj za tobak? Pa več ko eno fajfo ga že mora biti. G'šeft je g'šeft!

Pa veste kaj, dragi čitatelji „Domovine“? Čisto tiho vam povemo na uho, da slavni „fajerberkarji“ dobrnski niso samo radovedni, ampak nekaj drugega je še. Jeza, huda jeza jih lomi. Pa tudi tukaj se da pomagati. Sicer pa jim sredstva, kako se jeza premaga, nočemo povedati, ker jim je malo privoščimo. Ne kakor, da bi komur želeli kaj hudega, o ne, mi želimo vsakemu vse dobro, ampak zato, ker njih jeza ima nekaj dobrega, namreč za nas, ker se jim smejemo! O ti špas ti! So pač hudobni ljudje na svetu!

Zvedeli smo pa iz zanealjivega vira, da se vsi hudobni slovenski Dobrčani hočejo poboljšati in sicer v tistem trenutku, ko se bodo poboljšali „fajerberkarji“ in ne bodo več hajlali. — Sedaj pa je zopet križ! Če več ne hajlajo, niso pravi „fajerberkarji“. E, potem pa bodite, kakor hočete, mi pa ostanemo, kakor smo bili — ne da bi vas vprašali — slovenskega srca, slovenske krvi!

Iz Št. Pavla pri Preboldu. V zadnjem času se prikazujejo dopisi iz našega kraja zdaj v „Slov. Narodu“, zdaj v „Slovincu“. Nam se ne zdi pametno, da se poslužujejo naši gospodje dopisniki teh dveh dnevnikov, ki sta si na nož sovražna drug drugemu, ker se potem tudi naše stranke stavijo v podobno nasprotje, dasi nasprotje ni tako hudo. Ker pa se je že enkrat razbobsalo, da tudi Št. Pavlani ne živimo v blaženem miru, kakor bi kdo lahko mislil, naj izve svet vsaj tudi resnico! Medtem ko so dopisi v „Slov. Narodu“ prinašali resnične stvari, četudi nekoliko preveč zabeljene z ostrimi izrazi, se je zadnjič spravi dopisnik v „Slovincu“ na našega vrliga učitelja g. P. zgolj iz sumnje, da je on „Slov. Naroda“ dopisnik, in ga je na tej podlagi prav grdo obrekoval. Mi smo mnenja, da se mora človek poprej prepričati, kdo je dopisnik, ker se mu drugače lahko zgodi, da obrekuje po krivem in po nedolžnem, kakor se je to pot zgodilo „Slovenčevemu“ dopisniku. In da je to greh, bi moral vedeti „Slovenčev“ dopisnik. On nas ima sploh na vesti, da smo razdeljeni med „liberalce“ in „klerikalce“, četudi marsikdo niti ne ve, zakaj se gre.

Sicer tudi pred prihodom dopisnika nismo bili „en hlev in en pastir“, temveč smo se delili v konservativno ali staro stranko in mlado stranko, kateri so nekateri očitali, da je nemškutarska. Sedaj so se menda že prepričali, da so se motili, saj je ostalo v občinski upravi vse slovensko, kakor se spodobi za slovenske posestnike, in tudi par mož, ki posebno gorijo za nemščino in nemško šolo, ni moglo prodreti s svojo namero in sedaj že začenjajo sami spoznavati, da bi čisto nemška šola prinesla več

škoda kakor pa koristi. Za klerikalce in liberalce nas je naredil pa gospod kaplan. Prišlo je tako-le:

Ko je mnogoletni predsednik „Bralnega društva“ sedaj vpokojeni nadučitelj odložil pred sedništvo, smo na njegovo priporočilo izvolili gospoda kaplana za predsednika. Ta pa je kmalu začel izrabljati svoje mesto a tem, da je izvrgel iz društva vse količkaj liberalne liste in da je spravil na svoje „dile“ vse najboljše knjige iz društvene knjižnice n. pr. „Ljubljanski Zvon“, „Jurčičeve zbrane spise“ in dr., ker se je bal menda za naše duše! Ker smo pa zreli možje in se ne damo od vsake črke pohujšati pa tudi ne predpisovati, kaj smemo brati, smo si pomagali tako, da ga nismo več volili za predsednika. In tedaj je gospod kaplan prvokrat očitno nastopil s svojo stranko sicer ne v znamenju — križa, temveč v znamenju — noža, s katerim je njegov pristaš ranil več naših in celo domačo gospodinjjo, za kar je dotičnik nekaj mesecev kašo pihal.

Od tedaj nastopa gospod kaplan kot goreč in nestrpen strankar. Ustanovil si je svoje društvo, prav posebno pa preganja „brezverne liste“, med katere šteje „Domovino“, ki še ni nikoli besede pisala zoper duhovnike še manj pa zoper vero. Samo „Slov. Gospodar“ in „Naš dom“ sta mu po volji. Skoro ni pridige in ne krščanskega nauka, da bi ne svari pred „hudoznimi listi“ in ne priporočal svojih listov, katere vsiljuje ljudem doma, na cesti in kjer mu pride kdo v pest. Sedaj ga pa vprašamo, kdo je zakrivil prepir? Ali nismo mi ostali isti, kakršni smo bili, ko je bil naš predsednik, ko smo bili skupaj v enem društvu? Mi smo tudi še sedaj dobri kristjani, četudi smo ostali udje bralnega društva, četudi ne beremo kaplanovih listov, morda boljši kakor njegovi pristaši, ker hvala Bogu, še nimajo oni patenta na krščanstvo! Zakaj torej preganja vse, kar ne vre za njim, vsaj bi moral kot duhovnik vedeti, da je treba tudi svoje nasprotnike spoštovati, zlasti ker nas je sam naredil in nas hoče imeti za nasprotnike. Kajti povemo mu: v cerkvenih stvareh ga poslušamo, o politiki pa imamo svoje misli in ne bomo nikoli zlezli pod njegovo komando, ker ga ne vodi razum temveč strast.

V svoji slepi strasti že ne zna razločevati med dobrim in slabim. Če je kdo največji lump, a hodi z njim, je za njega poštenjak in narobe. Zato si lahko bralci sami ustvarijo sodbo, koliko je resnice, če gospod dopisnik očita gospodu P. nepoštenost, medtem ko svojega ponižnega organista povzdiguje v deveta nebesa. Mi mu pa povemo: Gospod P. je poštenjak, kolikor ga je, o „možatosti“ in „značajnosti“ gospod Sch. pa priča menda to, da ga najlahnejša sapa zasukne kamor hoče. O njegovi godbeni sposobnosti prepuščamo sodbo drugim, ki to razumejo, čudimo se le, da gospod kaplan novince ne more prehvaliti za lepo in dovršeno orgljanje prejšnjega organista, katero vsi težko pogrešamo, pa ni imel ušes; pa seveda strast slepi in menda tudi — gluši! Kar se tiče pevcev, pa bi bil gospod dopisnik ostal tudi bližje resnici, če bi bil po vedal, kdo je dregal in delal, da so odstopili stari pevci, in komu je bilo ležeče, da je spravil svoje ljudi na kor.

To je, gospod kaplan, naše mnenje in pre pričanje in tako sodi velika večina naše fars. To bi lahko zvedeli, če vprašate moše in ne žensk, ki lažijo okoli Vas. Sedaj si pa želimo zopet miru; privoščite nam ga!

Eden v imenu mnogih.

St. Jurij ob Ščavnici. Tukajšnje slov. gasilno društvo nam je priredilo v nedeljo, dne 19. oktobra t. l. veliko veselico z vinsko trgovino in tombolo.

Narodne in državne zastave so vihrale že v nedeljo zjutraj in vabile prijatelje sl. gasilcev na lepo narodno veselico. In res nepričakovano mnogo občinstva je kmalu napolnilo, da je v kratkem nastala pravcata gnječa.

Počastili so nas vrli gasilci kokorički in mnogo drugih gostov od blizu in daleč. Prisrčna zahvala vsem!

Tombola se je igrala dvakrat. Obojekrat so lepi in smešni dobitki privabili mnogo smeha in veselja.

Najbolj pa se je vsem dopadla vinska trgovina. Na stotine rok ženskih in moških se je stegalo proti sladkemu grozdju. Vendar je imelo pred vnetimi zandarji vse velik respekt. Vsakega ki so ga zasačili pri tatvini, so peljali pred postavljeno sodišče, da mu je naložilo primerno denarno kazen. Polagoma je nastalo pravcato ruvanje, eden se je spenjal vrh drugega, vmes pa jih je padala cela gruča na kupe. Zandarji pa v svojih kostumih, z dolgimi puškami črez rame so bili vmes videti kot pravi divji Indijani.

Zatem je sledila prosta zabava, za katero so posebno poskrbeli vrli društveni godci pod vodstvom kapelnika (gasilnega načelnika) Antona Vogrinec. Domači pevci so zapeli vmes marsikatero lepo narodno in ni dvombe, da bo ta večer ostal še dolgo vsem gostom v prijetnem spominu.

Vi pa, rodoljubi širom slovenke zemlje podpirajte to društvo, ki je ob nemški meji najzadnje s slovenskim poveljem in ki bo na tej podlagi stalo trdno na straži za blagor bližnjega in pa besedo materno! Pomozi Bog!

Narodno-gospodarske novice.

Domača zdravila za živino.

Iz raznih virov in skušenj nabral Pohorski (Dalje.)

Sol je potrebno sredstvo ohraniti živini zdravje in dober tek. V ta namen naj se daje vsaki teden dva ali vsaj enkrat zraven otrobov, kateri zmesi je haanljivo tudi pridjati nekoliko drobno zrezanega pelina, encijana ali brinjevih jagod, zlasti če živina rada ne je. Tudi je sol v vodi raztopljena dobro mazilo za bolečine, ki izvirajo od udarca in za zmivanje ran pri živini.

Sol kuhinjska je tudi dobro zdravilo, če je živina kako strupeno zelišče požrla. Da se soli izlizi živini ali pa se v vodi raztopljene ji v gobec vlije. Tudi je jako koristno po strupu bolni živini dajati vsako uro po en četrt ali pol litra ravno namolzenega mleka. Doda naj se mleku nekoliko lanenega ali laškega olja.

Kuhinjska sol v vodi raztopljena je tudi dobro zdravilo za bolezen oces pri živini. Če hoče oko zarasti mrena, naj se pogosto zmiva s soleno vodo in bolezen bo izginila. Še boljši od soli je v ta namen beli vitriol (weisse Vitriol, Augenstein), kateri se mora tudi v nekoliko vode raztopiti in potem s kurjim peresom v oko mazati.

Kuhinjska sol se tudi priporoča za zdravilo konjem, ki imajo noge toge z ozkim kopitom. Dene se nekaj soli v vodo in s to vodo se bolane noge večkrat umivajo in nekaj minut tudi v nji kopljejo. Tudi platnene cape v tako vodo pomakati in kot obkladke na noge polagati je dobro. E. nako kot solena, pomaga tudi voda, v kateri se je raztopilo nekaj galuna.

Strd zmešana s čistim soliterjem je zdravilo za davico pri konjih in vratno oteklino pri goveji živini. Vzame se za četrt kile strdi in za 100 gramov soliterja, ter če je mazilo zelo redko, se doda nekoliko moke, da postane bolj gosto. Tega zdravila se živini štirikrat na dan namaže na jezik, vsakokrat za trideset gramov. Od zunaj pa se na oteklino na vratu oriba mazilo z osem gramov kafe, katera je raztopljena v 100 gramih lanenega olja. Dobro je tudi, če je pri rokah, dodati petdeset gramov salmijaka. Živina se mora varovati premraženja in z mlačno vodo napajati.

Strd, katere se vzame 60 gramov in se ji primeša 15 gramov žveplovega cveta in ravno toliko drobno stolčenih omanovih korenin, je dobro zdravilo za garjeve ovce. Vsak dan se daje četrtina tega zdravila na lesen lopatici bolni ovci v gobec.

Strd zmešana z olom ali pivom je dobro zdravilo za kašelj pri ovcah. Vzame se žlico strdi in na pivu da ovci za spiti, kar se po enkrat na dan nekaj časa ponavlja.

Terpentinovo olje je zdravilo zoper hromost v plečih in skerninsko togost pri konjih in govedih. Vzame se šest delov terpentinovca, en del lavorovega olja, en del salmijakovca in en del kafe. Vse to se dobro pomeša in s tem bolni del trupla živine vsak dan dobro pomaže. Še

boljše je, če se železo razbela in blizo drži, da se mazilo bolj v kožo in telo živine spravi. Tudi volom, če so isti v sklepih hromi, to zdravilo dobro dene.

Terpentinovo olje je tudi dobro dene za ušesa živine, če so se ondi napravile vgnjide, ali tudi črvi od mušjih jajec. Vzame se kurje pero in pomoči v terpentinovo olje ter pomaže v uho živine.

Istotako je dobro terpentinovo olje za pokončevanje ogrcev pri goveji živini. Ogrci se iztisnejo kadar so že godni iz kože, v luknje pa se vlije par kapljic terpentinovega olja.

Tobak je dobra pomoč pregnati ovcam uši. Ea del tobaka v 25 delov vode skuha in v tej vodi se ovce kopljejo. Namочи se naj cela ovca v vodi, le glava ostane zunaj in to približno dve minuti. Potem se spusti ovca iz vode in trdno izžme voda iz volne. Tak pomoček je najboljši za uši preganjati, kar ne škoduje ovcam, mrčes pa gotovo zamori.

Vinski kamen, katerega se vzame za 15 gramov in ravno toliko solitarja, je zdravilo za krvcmok pri ovcah. Četrtno tega v prah zdrobljenega zdravila se enkrat na vodo potrese in ovci v gobec vlije. To se daje dvakrat na dan. (Konec prihodnjic)

Politični pregled.

(Deželnozborske volitve na Štajarskem.) Pri deželnozborskih volitvah iz kmetijskih občin dne 4. t. m. bili so izvoljeni sledeči poslanci: v okraju okolica Gradec-Fronlajten: Jurij Daniel, župan v Eggenbergu (bauernbundovec); Weiz: Ferd. Berger (konserv.); Hartberg: Franc Hagenhofer, drž. poslanec (konserv.); Feldbach: Franc Wagner in Janez Krenn (konserv.); Radgona: Anton Kern (konserv.); Lipnica: Jožef Holzer in Aleks. Schweiger (konserv.); Stajanci: Jožef Kurz (konserv.); Bruck ob Muri: Anton Fürst (nemška ljudska stranka); Ljubau: Andr. Burger (bauernbundovec); Judenburg: Michael Brandl (bauernbundovec); Liezen: Mark. Frank (bauernbundovec); Marau: Leon Zedlacher (bauernbundovec); Irdning: Franc Stieg (bauernbundovec); Celje: dr. Dečko in dr. Hrašovec (slov.); Slov. Gradec: Ivan Vošnjak (slov.); Maribor: Franc Robič in Roškar (slov.); Ljutomer: Anton Kočvar (slov.); Ptuj: dr. Jurtela (slov.); Brežice: Josip Žčkar (slov.) Nemška konservativna stranka zgubila je 4. a nemška narodna 2 mandata v prid bauernbundovcev, katerim so šli na roko soc. demokratje.

(Državni zbor.) Debata o nujnem predlogu glede galiških kmetijskih štrajkov je zaključena. V imenu Malorusov govoril je posl. Nik. Wasilko, ki je v temeljitom govoru opisal, koliko trpi maloruski narod pod nadvlado Poljakov, in da jih ti ne zatirajo samo v Galiciji, temveč segajo celo v Bukovino. V polemiki s posl. Glabinskim je obdolžil tega, da je očrnil maloruski narod pri dinastiji. Posl. vitez Gnięwosw je zahteval od vlade, da se tudi v bodoče naj ne dopušča, da bi se veleposestniki izročili na milost in nemilost upornim kmetom. Posl. Olsezewski je izjavil, da bo poljska ljudska stranka glasovala za nujni predlog Daszynskega. Grof Dzieduszycki je trdil, da so štrajk izzvali le dijaki in nekateri politiki in ne kmetje sami. Slednjic je še posl. Daszynski ostro ožigosal pogubno gospodarsko politiko galiških plemičev ter oavetil zapravljalce. Sprejel se je prvi del nujnega predloga Romanczakovega, a ostali nujni predlogi so se odklonili.

(Nova rekrutna predloga) predložil se obema parlamentoma. Zahtevalo se boče za leto 1903 zvišanje rekrutov za 25.000. S tem pa je že všteto zvišanje pri obeh deželnih brambah. Pravi se, da namerava domobranksko ministrstvo predlagati, da se upelje pri deželni brambi dveletna vojaška služba.

(Deželnozborske volitve na Spodnjem Avstrijskem) izpadle so tudi v mestni skupini za krščanske socialiste izborni. Dobili so vseh 20 dunajskih mandatov, tako, da razpolagajo z 48 glasovi v zbornici, nasprotniki pa imajo le 29 glasov.

(Nemški poslanik na Dunaju) postane baje namesto kneza Eulenburga, ki je obolel in že

dalje časa več ne uraduje, knez Hohenhausen, ki je bil svojočasno vojaški ataše pri nemškem poslanstvu na Dunaju.

(Srbija) se bliža Avstriji. Trdi se namreč, da namerava srbski kralj Aleksander obiskati v kratkem našega cesarja v Budimpešti.

(Potovanje ruskega carja na Laško) — Rusko poslanstvo v Rimu se že pripravlja za prihod carja v Rim. Car bo sprejel na pristaniku načelnike ruske kolonije. Poslanik priredi carju na čast velik obred, katerega se udeležijo tudi italijanska kraljeva dvojica.

(Ustaja v Macedoniji) Iz Carigrada se poroča, da je Ibrahim paša 14. t. m. začel s 14 bataljoni in petimi topničarskimi baterijami v sandžaku Serres preganjati ustaške čete. Dosegel je doslej le ta uspeh, da so bolgaraki ustaši deloma pobegnili prek meje, deloma so se razpršili. Preganjanje je obteževalo slabo vreme in gorato ozemlje. Zadnje dni bilo je nekaj prašk. Največji boj je bil pri Vinici dne 24. m. m. Padel je baje tudi polkovnik Jankov iz Vinice. Istega dne bil je boj pri Petricu. Ustaši so se razkropili. Turki trdijo, da so ustaši navliki proti meščanom, vendar se bolgarako prebivalstvo vrača v zapuščene vasi. V Carigrad prinašajo ranjene turške vojake in ujete ustaše.

(Anglija.) Dne 25. m. m. se je vršila v Londonu velika svečanost; bila je namreč procesija v zahvalo, da je kralj Edvard ozdravel. Ta procesija bi se imela vršiti o priliki kronanja kralja, ker pa takrat Edvard ni mogel hoditi, se je vršila šele zdaj. Mesto je bilo vse v zastavah. Na stotisoče Londoncev je gledalo spreved, ne številno ljudstvo je kralja spoštljivo pozdravljalo.

Deželnozborska volitev.

Pri današnji volitvi v mestni skupini Celje-Brežice je dobil naš kandidat dr. Josip Karlovšek 364 glasov; Moric Staliner pa 707 glasov.

Razne stvari.

(Našli srebro in zlato.) V nekem, dosedaj še neznanem delu države Sonore v Mehiki, so našli srebro in zlato. Ker pa inženjer, ki je našel izumrlo p. krajino, ni imel dovolj denarja, da bi zamogel dotično zemljišče kupiti in izkoriščati, naznanil je stvar predsedniku „Greene“, delniškega društva v New Yorku. Greene je poslal v Sonoro zvedenca, kateri poroča, da je tamkaj najmanj za 20.000.000 dol. zlata in srebra. Zlato je široka štiri čevlje in več milj dolga. Greene je plačal inženirju 250.000 dol. in razun tega bode imel inženjer tudi četrtno dobička pri podjetju.

(Voda mrtvega morja.) Mrtvo morje je jako zanimivo, ne samo radi čudne kazni, so domskih mest, temveč tudi zavoljo svojih lastnosti. Dolgo je 74 km, 13 km široko. Površje je znatno nižje kakor sosednjemaljsko morje, tla so skalovita. Globoko ni preved, na južnem delu postavim samo 3 m. Voda se v veliki mpcžini vala vročine izparja, da se celo Jordan ne utegne vselej zadostno dohvatiti. Ob obali so številna tla, na površju morja plava množina asfalta. Barva morja je zelenoplava. Mnočina soli v tem morju je toliko, da ostane na telesu solna navlika, ako se kdo izkoplje v tem morju. Obnem pa je voda mrtvega morja jako škodljiva za oči ter povzroča nevarno vnetje.

S. F. SCHALK v Sevnici

(467) prode po najnižji ceni 2-1

300 hektolitrov dobrega vina,
7000 kilogramov lanskih orehov,
3000 kilogramov letošnjih orehov.

Osle, brusne kamne, za srpe in kose

priznani najboljša blaga, 100 kosov 8 K, en poštal (100) zavoj s 15 kosov franko 8 K 2-50 30-34

—in razpoložljivi po povzetju—

J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

Katera poštna pomož. ? Kuradnica želi menjati

S kom. pover. upravitelstvo „DOMOVINE“
(468) 6-1

C. g. volilec gornjeradganskega, ljutomerskega in ormoškega okraja!

Dasiravno sem kandidiral, katero sem se po dolgotrajnem pripravljanju odločil prevzeti, iz raznih varikov potem zopet odločil, ate me vendar pri volitvi dne 4. novembra t. l. z adiatno večino glasov izvolili poslanecem za svoj okraj.

Večina volilcev ljutomerskega, ormoškega in gornjeradganskega okraja me še osebno ne pozna, pa bodite si sveti, da bomo to častno mi zaupanje vedel ceniti, ter poskušati razumeti svojega volilnega okraja, si po vseh možeh prizadevali, v prid kmetijskega stanu na dotičnem mestu delovati in to moje delovanje bode zahvala za skazano mi zaupanje.

IVAN KOČEVAR
poslanec v Središču.

Oddaja stavbe.

Stavba novega šolskega poslopja z dvema učnimi sobama, z eno sobo za učila in drugimi posebnimi prostori v trgu Lemberg pri Poljčanah odda se po ustmeni zniževalni dražbi ki se bo vršila v četrtek, dne 13. listopada 1902, ob 3. uri popoldne v učni sobi sedanje šole.

Stavbna dela in pa naslednje gradivo za zidarsko delo oddala se bodo posameznim podjetnikom (zalagateljem) po sledečih skupinah in se bodo izklicale z zraven omenjeni ceni:

I. skupina: zidarsko delo izključno gradiva, kakor: kamenja opeke, apna peska in raznovratno	6224 K 16 v
II. skupina: tesarsko delo	3325 „ 92 „
III. skupina: mizararsko, ključavničarsko, steklararsko, plekararsko delo in šolska oprava	3794 „ 84 „
IV. skupina: kleparsko delo	334 „ 68 „
V. lamano kamenje na stavišče postavljeno	1980 „ — „
VI. skupina: opeka na stavišče postavljena in sicer: zidna, zobata strešna opeka in žlebnjaki	1956 „ 40 „
VII. skupina: apno (ugašeno belo)	852 „ — „
VIII. skupina: pesek za malto	540 „ — „

Vsak deležnik dražbe ima pred pričetkom dražbe položiti 10%, izklicne cene kot varščino.

Stavbni operat, sestojed iz stavbnega dovoljenja, stroškovnega proračuna in iz stavbnih pogojev, je v pisarni okrajnega šolskega sveta v Celju (okr. glavarstvo) in pa v pisarni trške občine Lemberg v upogled razpoložen.

Trg Lemberg, dne 5 listopada 1902

(475) Načelnik: Anton Šket.

Oddaja šolske stavbe.

Razširjena stavba, namreč nadzidanje enega nadstropja na sedanje šolsko poslopje v Šmartnem v Rožni dolini odda se potom ustmene zniževalne dražbe, koja se bode v nedeljo, dne 23. novembra 1902, ob 3. uri popoldne vršila v Šmartnem v Rožni dolini.

Stavba se bo oddala le enemu glavnemu podjetniku.

Izklicna cena je 19253 K 24 v.

Stavbni načrti, stavbno dovoljenje, stroškovnjak in stavbni pogoji so pri krajnem šolskem svetu v Šmartnem v Rožni dolini in pri okr. šolskem svetu (okr. glavarstvo) v Celju v upogled razpoloženi.

Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe 1925 K varščine položiti.

Krajni šolski svet v Šmartnem v Rožni dolini dne 25. septembra 1902

(472) 2-1 Načelnik: Jakob Podjavoršek.

JOS. PLAVČAK

Spodnja Hudinja pri Celju.

(473) 2-1 priporoča
svojo na novo urejeno

kovačnico

za izdelovanje piljgov, kolesejev, lanka verjev in drugih vozov. Sprejemajo se tudi vna v to stroko spadajoča popravila.

Mešane lase

kupuje vsako množino po najvišji ceni JOS. ERRATH v Mokronogu na Dolenjskem.
(442) 10-4

Oddaja stavbe.

Stavba novega šolskega poslopja, obstoječega iz 5 učnih sob, stanovanja za šolskega slugo, k tem spadajočih prostorov in drvarnice, kakor tudi popraviljanje in adaptiranje starega šolskega poslopja za stanovanja v trgu Braslovca, postaja Polzele Braslovca, odda se potom ustmene zniževalne dražbe.

Dražba vršila se bode v sredo, dne 12. novembra 1902, ob 10 uri dopoldne v obstoječem šolskem poslopju v Braslovcah.

Stavba oddala se bode le enemu generalnemu podjetniku.

Izklicna cena znaša za obe stavbi 41.188 K 63 vin.

Stavbni operat, obstoječ iz stavbnih načrtov, stavbnega dovoljenja, stroškovnjaka in stavbnih pogojev, je razpoložen v pisarni krajnega šolskega sveta v Braslovcah (povpraša se lahko v hiši št. 33 v Braslovcah) in pri okrajnem šolskem svetu v Celju (okrajno glavarstvo) v pogled.

Vsak licitant mora pred začetkom dražbe položiti varščino 10%, izklicne cene, t. j. K 4118 86.

Krajni šolski svet Braslovca

dne 31. oktobra 1902.

(470) 1 Načelnik: Ivan Kreft.

Oklic.

(469) 1 A 1537

Prostovoljna sodnijska dražba.

C. kr. okrajno sodišče v Štitanju da na znanje: Na prošnjo dedičev dovolj se prostovoljna sodnijska dražba v zapuščeno dne 26. junija 1902 v Podgorci umrle posestnice Lize Primožič spajajočega zemljišča, vložno št. 93, kat. občine Rečica ter s tem zemljiščem zvezanega 1/2 deleža zemljišča vložne št. 43, kat. občine Rečica cenjenih na 2276 K 63 v s pritlikino po 3 K —

skupaj 2279 K 63 v in se določa v to edini narok na

14. novembra 1902

od 11.—12. ure dopoldne v tuzodnem uradu soba št. 9 s pristavkom, da bodo zemljišča s pritlikino vred pri tej dražbi se prodala za ali nad cenilno vrednostjo po 2279 K 63 v, da stupijo spada v zapuščino po rajni Lizi Primožič in da ostane zastavna pravica glede na zemljiščih za varovanih tirjatev nedotaknena.

Pogoji, cenilni zapisnik in izvleček iz zemljiške knjige se morajo ob navadni uradi h urah pri tem sodišču pregledati.

C. kr. okrajno sodišče v Štitanju, dne 27. oktobra 1902

Radi preselitve

proda se takoj lepo posestvo, obstoječe iz dveh zidanih hiš, kovačnice na štiri kurišča, s samokovom (Hammer), takarnico (Drehbank), in vesem orodjem; dalje mlin na tri tečaje s dvema paroma belih in enim parom zmešnih kamenov — in stopami ter čistilnim strojem (trijer) z vpenjačo (Aufzug). Poleg mlina je tudi soba in kuhinja. Pri posestvu je okoli štiri orla zemljišča, obstoječega iz njiv, saduocnikov in vinograda s vinčarijo. Vse v najboljšem stanu in se proda pod prav ugodnimi pogoji.

Kupci naj se blagovoljno ogledajo pri JANEZU DROBEŽ v Št. Jurju ob Taberni v Savinski dolini. (457) 2-2

Ia Pristen
Ia kranjski laneno-oljniati firnež.

Ia čisto kranjsko laneno olje,

Ia sladko jedilno laneno olje

priporoča ADOLF HAUPTMANN,

prva kranjska tovarna oljnatih barv, škoda, laka in kisa v LJUBLJANI. (200) 10-4

Za trgovskega učenca

se sprejema zdrav in krepek deček iz dobre hiše, najmanj 14 in pol leta star, z dobrimi spričevali pri FRANC KARTINU, Šent Jurij ob juž. žel. (471) 2-1

Komija (novinca)

in učenca

pridna in poštena, sprejema takoj v trgovino mešanega blaga JOS VREČKO, BIZELJSKO. (455) 4

Skladni koledar

v najfinejši izpeljavi

došli so pri Dragotin Hribarja v Celju. Cena 1 do 2 K. Tudi oddajem bloke brez hrbišča, da se lahko porabijo za vsak drug koledar. Cena za 100 komadov 50 kron. Naročila na bloke prosim v najkrajšem času, da jih ne porabim drugam.

Stroji za prirejanje živinske krme

Stroji za rezanje piče s patentnim kolobarom, ki se jako lahko goni ter prihrani 40%, moči, reznice za repo in krompir, mlinci za drobljenje, stroji za parjenje živinske piče, prenealjeve štedilne kotlene peči s emažiranim ali z neemažiranim vložnim kotlom, stojalo ali voseče, za kuhanje in parjenje živinske krme, krompirja, za mnoge vrstne, kmetijske in gospodarske potrebe itd., nadalje robnalnice za turčico, čistilne mlince za žito, trijere stroje za lažiranje, stiskalnice za seno in slamo, s ročno gonjo stojalo in voseče.

Mlatilnice, gepije, jeklene pluge, valjarje, brane. Najboljše sejalne stroje „AGRIKOLA“ (zistem s potiskanjem kolesa) brez zamenjavalnih koles za vsako seme, za gorje in dolinske kraje. Samostojne patentirane težgalnice za uničevanje sadnih škodljivcev in paromopore, izdelujejo in razporejajo pod imenom v najnovejši, priznani najbolj konstrukciji.

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izključno priv. tovarne kmetijskih strojev, li-varen in parnih fužin.

Dunaj, II., Taborstrasse št. 71.

Odlikovane s nad 450 zlatimi, srebrnimi in bronastimi svetinjami.

Ilustrovani katalogiastonj. — Iščajo se zastopniki in preprodalci. (424) 10-2

Dopisovanje tudi v slovenskem jeziku.

Edina naredna steklarska trgovina

Fran Strupi

Celje, Graška cesta stev. 4, Celje.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Slavne javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pijačnikov.

Postrežba točna in solidna!

Lasstina in tisk D. Hribarja v Celju.

Popravila točno in zanesljivo!

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
Celje — „Narodni dom“.

Velika zaloga jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula in zlatih žepnih ur: prstanov, uhanov, zapestnic, privezkov, svetinj, križev, medaljonov, vsakovrstnih verižic; lognon za dame in gospode v srebru in zlatu: jedilnih garnitur, tobatier, ter raznih nastavkov: stenskih ur, budilk in ur z nihalom, najnovejših in najboljših. Bogata izber optičnih predmetov: očal, naočnikov, toplomerov, aneroidov, maksimal-toplomerov, tehtnice za vino, žganje itd.

Vse po najnižjih

Dveletna garancija

konkurenčnih cenah.

za vsako prodano uro.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in cenó.

Solidna postrežba — nizke cene!

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsakomur v teku treh dni, kdor rabi Antirheumin mazilo. Cena steklenici a točnim navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje glid. 120

Vae želodčne

bolezni, težko prebavo, zlasti pri pomanjkanju teka, riganju in drugih želodčnih slabostih, pri krču in prenapetem želodcu, zaslinjenju, navalu krvi v glavo ozdravlja

Kašelj

izgine po uporabi trpotčevega soka in francoskega čaja. Cena akupaj a poštino, ako se denar naprej pošlje i glid. 40 kr. Ako je kašeljski zastareli, se potreba dalje zdravit

življenski balzam

„SALVATOR“

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsakogošo notranje in zunanje bolesi.

Pomada iz lilij

za lice in roke. Solne ne pege, zakažni črvi in vse nečistoče izginejo z njeno uporabo. Cena lončku a pridejanim milom a poštino, ako se denar naprej pošlje, 1 glid. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako se denar pošlje naprej

FRAN RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-ska.)

Epicuriz

Mast proti ozeblinam in vsakovrstnim ranam. K njeno valvagine arbedica v 24 urah, ako a nadaljno uporabo izgine ozeblina. Ilane se brzo celijo a rano te masti. Cena lončku a navodilom in poštino, ako se denar naprej pošlje, 50 kr.

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železne, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbo, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trse za oblijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žilindra, najboljša umetno gnojilo.

Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev.

Postrežba točna

Cene nizke.

Odgovorni urednik in tiskatelj Rudolf Libenaky.